

1.Sygn. akt II K 158/19

1.2.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Adam Barczak

Ławnicy: Joanna Liwień, Joanna Jędrzejczyk – Bedra,

Protokolant: Monika Polak – Kuzior

w obecności Prokuratora Prokuratury Rej. Olsztyn - Północ w Olsztynie: Michała Choromańskiego,

po rozpoznaniu w dniach 06 lutego, 18 czerwca i 29 października 2020 r.

sprawy **M. W. (1)**

syna S. i J. z domu D.,

urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 08 czerwca 2019 roku w O., przy al. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, poprzez uderzenie szklaną butelką w głowę R. P. (1) usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu, powodując rozległą ranę tłuczoną i krwiaka podczepcowego okolicy ciemieniowej prawej głowy, wieloodłamowego złamania kości ciemieniowej prawej z wgłębieniem odłamów, niewielkiego krwiaka podpajęczynówkowego i niewielkich ognisk stłuczenia tkanki mózgowej z krótkotrwałą utratą przytomności, a także stłuczenia lewego łokcia z obtarciami naskórka, skutkiem czego było naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż siedem dni, w rozumieniu art. 157 § 1 kk, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na właściwości biologiczno – anatomiczne, pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 156§1 pkt 2 kk, art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 57a§1 kk;

II. W dniu 08 czerwca 2019 roku w O., przy al. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. T. (1) brał udział w pobiciu G. W. (1), w którym narażono wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 pkt 2 kk, pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu, poprzez kopanie i uderzanie pięściami pokrzywdzonego po głowie, powodując sińce, obrzęki, otarcia naskórka, drobną ranę głowy, uszkodzenia jednego zęba, krwiaka podczepcowego, złamanie kości skroniowej prawej, złamania oczodołu lewego i lewej zatoki szczękowej, a także otarć naskórka lewej ręki, skutkiem czego było naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż siedem dni, w rozumieniu art. 157 § 1 kk, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie, bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

tj. o przestępstwo z art. 158§1 kk, art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 57a§1 kk

O R Z E K A :

I. oskarżonego M. W. (1) w ramach zarzucanego mu w pkt I czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 08 czerwca 2019 roku w O., przy al. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, poprzez uderzenie ze znaczną siłą szklaną

butelką w głowę R. P. (1) usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu, powodując rozległą ranę tłuczoną i krwiaka podczepcowego okolicy ciemieniowej prawej głowy, wieloodłamowego złamania kości ciemieniowej prawej z wgłębieniem odłamów, niewielkiego krwiaka podpajęczynówkowego i niewielkich ognisk stłuczenia tkanki mózgowej z krótkotrwałą utratą przytomności, a także stłuczenia lewego łokcia z otarciami naskórka, skutkiem czego było naruszenie czynności narządu ciała trwające dłużej niż siedem dni, w rozumieniu art. 157 § 1 kk, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na właściwości biologiczno – anatomiczne pokrzywdzonego, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo określone w art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 156§1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k. i za to skazuje go, wymierzając w oparciu o art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. karę 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, opisanego w pkt II, który kwalifikuje jako przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 57 a § 1 k.k. i za to skazuje go, wymierzając w oparciu o art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i w zw. z art. 57 a § 1 k.k. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II i wymierza oskarżonemu karę łączną 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego tytułem środka kompensacyjnego: na rzecz pokrzywdzonego R. P. (1) 25.000 zł (dwadzieścia pięć tysięcy), zaś na rzecz pokrzywdzonego G. W. (1) 12.600 zł. (dwanaście tysięcy sześćset);

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 08 czerwca 2019 r. (g. 23.30) do 06 lutego 2020 (g. 23.30) i 25 lutego 2020 r. (23.30) do 15 kwietnia 2020 r. (11.00)

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2018.1184 t.j. ze zmian.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. C. kwotę 1.140 zł. (tysiąc sto czterdzieści) powiększoną o należny podatek VAT w stawce 23% tytułem wynagrodzenia za wykonanie obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym i sądowym;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 158/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie			

<p>wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. W. (1)	<p>- czyn przypisany w pkt I wyroku, stanowiący przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>- czyn przypisany w pkt II wyroku, stanowiący przestępstwo z art. 158 § 1 pkt 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 57 a § 1a k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 08 czerwca 2019 r. pokrzywdzeni R. P. (1) i G. W. (1) w towarzystwie (...) spędzali wieczór w lokalach na S.. Około 23.00 przyjechali taksówką do restauracji (...) przy ul. (...). Weszli do środka, ale nie	zeznania K. S.	461 odpis, 6260. - 6270.	

zdecydowali się zostać, więc przed wejściem do lokalu oczekiwali na ponowny przyjazd taksówki. Wymienieni znajdowali się pod wpływem alkoholu, jednak zachowywali się spokojnie, nie zaczepiali nikogo. W tym czasie znajdowały się tam również inne osoby, min. A. K. i K. D., które wyszły zapalić papierosy oraz wyraźnie nietrzeźwa kobieta. Ponadto przebywali tam oskarżony M. W. (1) i M. T. (1), którzy byli nietrzeźwi i zachowywali się agresywnie, robili wrażenie pobudzonych. M. W. miał koszulkę z jasnymi wstawkami na rękawach, zaś M. T. w ogóle zdjął bluzę. W pewnym momencie zbliżyli się do pokrzywdzonych i wypowiadali się prowokacyjnie, na co ci odpowiadali, aby odeszli, gdyż nie chcą żadnych awantur. Wówczas M. W. zniemacka zamachnął się i trzymaną w ręku za szyjkę butelką wódki (...), częściowo wypełnioną, ze znaczną siłą uderzył R. P. w głowę, po czym pokrzywdzony zaczął silnie krwawić i stracił przytomność. M. K. starał się udzielić mu pomocy. Napastnicy zaczęli się oddalać a K. S. i G. W. próbowali ich zatrzymać. K. S. zawrócił do R. P. a w tym czasie oskarżony i M. T. zaatakowali G. W., który został przewrócony na ziemię i był przez obu

ze znaczną siłą kopany po całym ciele i twarzy, wskutek czego krwawił i doznał obrażeń ciała. Następnie jeszcze jeden ze sprawców z tyłu kopnął w plecy i uderzył w głowę K. S., kiedy ten udzielał pomocy R. P.. Obaj sprawcy następnie uciekli i rozdzielili się.			
zeznania G. W.	31A, 462 odpisy, 625 -625 o.		
zeznania R. P.	456 odpis, k. 730 o. - 732		
zeznania M. K.	69-74, 628		
protokół oględzin miejsca	20 - 23		
protokół zatrzymania rzeczy	35-40		
protokół oględzin monitoringu	41 - 43, 43A- 43B odpis		
opinia z zakresu daktyloskopii	299-301, 434- 437		
zeznania P. C.	17 - 18		
zeznania K. D.	60 - 63, 626-626 o.		
zeznania A. K.	460 odpis, 625 o. - 626		
zeznania M. K.	454 o. - 455 o., 628 o.		
Na miejsce, już po zabraniu pokrzywdzonych przez pogotowie, przybył patrol Policji. K. S. i M. K. zrelacjonowali przebieg zdarzenia i wygląd	protokół zatrzymania	9	

<p> sprawców oraz wzięli udział w patrołowaniu okolicy. Na ul. (...) wskazali na M. W., który na widok radiowozu najpierw przyspieszył kroku i skręcił w boczną ulicę a po zatrzymaniu go udawał zaskoczonego i twierdził, że w ogóle nie wie o co chodzi. Stwierdzono, że znajdował się w stanie nietrzeźwości (0,50 mg/l o godz. 01.25).</p>			
<p>protokół badania trzeźwości</p>	10		
<p>zeznania P. G.</p>	90 o.- 91, 629		
<p>wyjaśnienia M. T.</p>	639 o.		
<p>około 4.00 dnia 09 czerwca 2019 r. na terenie dworca PKP zatrzymany został M. T., którego podejrzewano o wyłamanie rolety zabezpieczającej. Odpowiadał rysopisowi poszukiwanego sprawcy pobicia, do którego drugi sprawca według świadków zwracał się (...). Był nietrzeźwy (0,43 mg/l o godz. 05.07) i pobudzony, twierdził, że zgubił plecak z dokumentami. Plecak należący do wymienionego ujawniono w pobliżu restauracji (...). Zawierał min. dokumenty na nazwisko M. T. i przedmioty wskazujące na związek z zażywaniem narkotyków.</p>	<p>protokół zatrzymania,</p>	15	

protokół badania trzeźwości	16		
zeznania P. S.	117 o. , 629 - 629 o.		
protokół oględzin	459		
<p>R. P. doznał obrażeń ciała w postaci rozległej rany tłuczonej i krwiaka podczepcowego okolicy ciemieniowej prawej głowy, wieloodłamowego złamania kości ciemieniowej prawej z wgłobieniem odłamów, niewielkiego krwiaka podpajęczynówkowego i niewielkich ognisk stłuczenia tkanki mózgowej z krótkotrwałą utratą przytomności, stłuczenia lewego łokcia z otarciami naskórka, skutkiem czego było naruszenie czynności narządów ciała na czas (znacznie) dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k., przy czym pokrzywdzony był podczas zdarzenia narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu.</p> <p>Pokrzywdzony G. W. doznał obrażeń ciała w postaci sińców, obrzęków, otarć naskórka, drobnej rany głowy, uszkodzenia jednego zęba, krwiaka podczepcowego, złamania kości skroniowej prawej, złamania oczodołu lewego,</p>	opinia z zakresu medycyny	444-446, k. 774 - 776	

<p>i lewej zatoki szczękowej a także otarć naskórka ręki lewej. Skutkiem tego było naruszenie czynności narządów ciała na czas dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k., przy czym pokrzywdzony był podczas zdarzenia narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. pod postacią choroby realnie zagrażającej życiu.</p>			
<p>W telefonie zabezpieczonym od oskarżonego M. W. ujawniono pliki audio zarejestrowane w dniu 08 czerwca 2019 r. o godz. 23.06, 23.10 i 23.27. wykazujące związek ze zdarzeniem pod restauracja (...).</p>	<p>protokół odtworzenia</p>	<p>449 - 450</p>	
<p>opinia biegłego z zakresu informatyki</p>	<p>330 - 345</p>		
<p>Wobec M. T., na skutek stwierdzenia, że czynu dopuścił się w stanie całkowicie zniesionej poczytalności zapadło prawomocne orzeczenie o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym, które aktualnie podlega wykonaniu.</p>	<p>POSTANOWIENIE</p>	<p>859 - 871, 853- 857</p>	

w czasie popełnienia zarzuconych mu czynów zdolność do rozpoznania ich znaczenia przez oskarżonego M. W., jak również pokierowania postępowaniem nie była zniesiona lub ograniczona w rozumieniu art. 31 § 1 i 2 k.k. Znajdował się w stanie zwykłego upojenia alkoholowego. Rozpoznano u niego osobowość dysocjalną.	opinia sądowo psychiatryczna -	171 - 175 , k. 766- 773	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	opinia biegłego z zakresu informatyki	sporządzona rzetelnie, niekwestionowana. Wynika z niej min., że w telefonie M. W. ujawniono zapisy audio z czasu	

		przedmiotowego zajścia. Z jednego z nich wynika, że M. W. wzywał na pomoc swoich kolegów do udziału w zdarzeniu (słowami jak na k. 450)
opinia z zakresu daktyloskopii	sporządzona rzetelnie, niekwestionowana. Wynika z niej, że na odłamkach szkła ze zbitej butelki po wódce (...), ujawnionych w toku oględzin miejsca zdarzenia, ujawniono ślad linii papilarnych nadający się do identyfikacji. Jego analiza w zestawieniu z odciskami palców pobranymi od oskarżonego i M. T. doprowadziła do ustalenia, że zabezpieczony ślad jest zgodny z odbitką pobraną od oskarżonego M. W..	
protokół badania trzeźwości	dokument urzędowy, niekwestionowany	
protokół zatrzymania	dokument urzędowy, niekwestionowany	
protokół oględzin	dokument urzędowy, niekwestionowany	
protokół oględzin monitoringu	dokument urzędowy, niekwestionowany	
protokół zatrzymania rzeczy	dokument urzędowy, niekwestionowany	
zeznania G. W.	w ocenie sądu były wiarygodne, pozostawały w spójności z pozostałym materiałem dowodowym,	

	nie stwierdzono podstaw do ich kwestionowania	
zeznania K. S.	w ocenie sądu były wiarygodne, pozostawały w spójności z pozostałym materiałem dowodowym, nie stwierdzono podstaw do ich kwestionowania	
zeznania M. K.	w ocenie sądu były wiarygodne, pozostawały w spójności z pozostałym materiałem dowodowym, nie stwierdzono podstaw do ich kwestionowania	
zeznania R. P.	w ocenie sądu były wiarygodne, pozostawały w spójności z pozostałym materiałem dowodowym, nie stwierdzono podstaw do ich kwestionowania	
zeznania K. D.	w ocenie sądu były wiarygodne, pozostawały w spójności z pozostałym materiałem dowodowym, nie stwierdzono podstaw do ich kwestionowania	
zeznania P. C.	w ocenie sądu były wiarygodne, pozostawały w spójności z pozostałym materiałem dowodowym, nie stwierdzono podstaw do ich kwestionowania	
zeznania A. K.	w ocenie sądu były wiarygodne, pozostawały w spójności z pozostałym materiałem dowodowym, nie stwierdzono podstaw do ich kwestionowania	

zeznania M. K.	w ocenie sądu były wiarygodne, pozostawały w spójności z pozostałym materiałem dowodowym, nie stwierdzono podstaw do ich kwestionowania	
opinie biegłego z zakresu medycyny	sąd oparł się na treści opinii biegłego z zakresu medycyny, które uznał za rzetelne i miarodajne. Nie były w żadnym stopniu kwestionowane przez strony. Jednoznacznie określają zakres doznanych przez pokrzywdzonych obrażeń ciała, jak i fakt bezpośredniego narażenia ich na niebezpieczeństwo utraty życia, względnie nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w postaci choroby realnie zagrażającej życiu	
opinie sądowo psychiatryczne -	Sąd podzielił obie opinie, uznając je za spójne, miarodajne, rzetelnie sporządzone. Brak jest jakichkolwiek powodów do ich kwestionowania. Oba zespoły biegłych doszły do zgodnych wniosków co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. W postępowaniu przygotowawczym biegli M. P. i A. L. stwierdzili, że oskarżony nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Rozpoznali u niego osobowość dysocjalną, od wieku młodzieńczego ujawniał zaburzenia	

zachowania i sprawiał problemy wychowawcze, przejawiał zachowania agresywne wobec otoczenia. Cechuje go brak głębszych więzi emocjonalnych z otoczeniem, postawa nieodpowiedzialności, lekceważenie norm społeczno - moralnych, nieustabilizowana sytuacja życiowa, aktywność skierowana na osiągnięcie doraźnych celów i nie wyciąganie wniosków z doświadczeń życiowych. Wskazali, że w przeszłości rozpoznano u niego psychozę - zaburzenia urojeniowe, które ustąpiły całkowicie najpóźniej w I połowie 2018 r. Już w trakcie hospitalizacji w (...) określano psychozę jako "przebytą". W ocenie sądu argumentacja przedstawiona w tej opinii, jak również w toku rozprawy w dniu 18 czerwca 2020 r. (k. 732 - 733 o.) jest przekonująca i rzeczowa. Wskazuje przede wszystkim, że u oskarżonego od czasu umieszczenia go tytułem środka zabezpieczającego w szpitalu psychiatrycznym w sprawie II K 180/14 Sądu Okręgowego w Olsztynie, wyrokiem z dnia 18 września 2015 r., do czasu jego zwolnienia, tj. do dnia 16 lipca 2018 r. nie notowano objawów chorobowych. Oskarżony przebywał najpierw w szpitalu w C., następnie w O..

Biegli nie kwestionowali rozpoznania u niego psychozy w 2015 r., z tym że od jesieni 2016 r. można mówić jedynie o "przebytej" psychozie. Tak też wskazywano w dokumentacji medycznej. W późniejszym okresie nie przejawiał aktywności psychotycznej. W ocenie biegłych M. W. prezentuje jedynie cechy osobowości nieprawidłowej, ciężkie antysocjalne cechy osobowości z powtarzającą się tendencją do zachowań agresywnych, ale w przedmiotowej sprawie nie ma żadnych powodów do uznania, że przypisanych mu przestępstw dopuścił się na podłożu choroby psychicznej, jest to wybryk chuligański w stanie nietrzeźwości, nie można przy tym wykluczyć jednoczesnego odurzenia narkotycznego i brak przesłanek, aby kierowały nim pobudki psychotyczne. Nie prezentował żadnych treści chorobowych w wyjaśnieniach, zachowanie jego po popełnieniu czynu było zborne, usiłował uciec, negował swój udział, manifestował zdziwienie zatrzymaniem. Aktualnie instrumentalizuje stan psychiczny, możliwe że w celu uniknięcia odpowiedzialności.

W ocenie sądu biegli słusznie zwrócili uwagę że choroba psychiczna

w postaci zaburzeń urojeniowych ma charakter ciężki, manifestuje się systemem powiązanych urojeń i nie leczona nasila się. Analiza informacji zawartych w opinii biegłych w sprawie II K 180/14 (k. 590 i nast.) wskazuje natomiast, że oskarżony w trakcie internacji nie wykazywał żadnych objawów psychotycznych, prezentował natomiast problemy dyscyplinarne, pobił pacjentów, używał narkotyków, kłamał, w sytuacjach niewygodnych dla siebie stawał się wulgarny, groził, szarpał się. W okresie wykonywania późniejszej internacji w (...) w O. nie przejawiał aktywności psychotycznej. W konsekwencji już w lipcu 2018 r. został zwolniony.

Również biegli w osobach I. O., M. W. i K. B. u opiniowanego M. W. (1) nie stwierdzili objawów wskazujących na chorobę psychiczną. W kontakcie jest on zborny, logiczny. Nie obserwuje się u niego wycofania społecznego, charakterystycznego u osób cierpiących z powodu psychozy. Jego relacja inkryminowanego zdarzenia nie wskazuje by w tym okresie występowały u niego produkcje psychotyczne. Niepamięć, o której mówi, jest prawdopodobnie wynikiem zwykłego

upojenia alkoholowego lub przyjętą przez niego postawą obronną. Jego myślenie nie jest zaburzone pod względem formalnym. Opiniowany nie jest także osobą upośledzoną umysłowo, a jego intelekt należy szacować na przeciętny. Brak przesłanek by podejrzewać u niego zmiany w cun. Stwierdzono natomiast typowe cechy osobowości dysocjalnej. Jego linia życiowa jest także typowa dla tej osobowości. Sprawiał problemy wychowawcze od okresu szkolnego, przebywał w domu dziecka, skąd uciekał, przebywał w zakładzie poprawczym i jako dorosły był kilkakrotnie karany i przebywał w zakładzie karnym. Pracę podejmował okresowo. Ma on skrajnie niski próg wyzwalania zachowań gwałtownych i agresywnych. Bardzo łatwo ulega frustracji. Ma obniżoną zdolność do uczenia się na własnych błędach, doznawane kary nie korygują jego antyspołecznych zachowań. Jego uczuciowość wyższa nie jest w pełni rozwinięta, nie liczy się on z emocjami innych osób. Jest silnie skupiony na sobie. Ma tendencję do obwinia innych za własne niepowodzenia życiowe. Przejawia skłonności manipulacyjne.

Charakteryzują go bardzo silne mechanizmy obronne - wyparcie, zaprzeczenie. Ma on niski wgląd w siebie. Zążywał marihuanę i spożywał alkohol, ale z uzyskanych danych nie wynika, żeby był uzależniony od substancji psychoaktywnych. Dotychczas nie leczył się odwykowo. Biegli wskazali, że oskarżony nastawiony jest aktualnie na uzyskanie opinii w zakresie choroby psychicznej, co jest zupełnie przeciwne do rzeczywistych objawów zaburzeń urojeniowych, do których należy uporczywe zaprzeczanie chorobie. W trakcie ostatniego badania przemycał treści wskazujące na manipulowanie w kierunku złego funkcjonowania, opisy doznań nie wpisują się w żadne rozpoznanie psychiatryczne, należy więc założyć, że jest to próba uniknięcia odpowiedzialności karnej. Nie jest zdaniem biegłych wykluczone, że objawy urojeniowe stwierdzone w 2015 r. miały związek z używaniem przez oskarżonego narkotyków a tym samym miały charakter okresowych zaburzeń psychotycznych, natomiast w przypadku rzeczywistych zaburzeń urojeniowych (choroby psychicznej) mają one charakter przewlekły i

w dłuższym okresie na pewno uwidoczniłyby się. Biegli wskazali, że nie obserwują u oskarżonego żadnych objawów choroby psychicznej od początku jego pobytu w oddziale a mają możliwość stałego z nim kontaktu. Nadmienić należy, że został on tam umieszczony ponownie na podstawie postanowienia SO w Olsztynie z dnia 09 stycznia 2020 r. (k. 620), w oparciu o opinię biegłych z dnia 01 grudnia 2019 r., sporządzoną po jednorazowym badaniu w dniu 23 września 2019 r., (będąc już tymczasowo aresztowany w przedmiotowym postępowaniu), w trakcie którego zgłosił ponownie objawy uznane za urojeniowe (wydaje mu się, że "wszystko jest w moczu"). Biegli ze szpitala w C. skierowali aktualnie do Sądu Okręgowego w Białymstoku wniosek o niezwłoczne zwolnienie oskarżonego z internacji, nie obserwując u wymienionego żadnych objawów choroby psychicznej.

W ocenie sądu uzyskane w przedmiotowym postępowaniu opinie biegłych są pełne, jasne, rzetelnie sporządzone i nie zawierają sprzeczności. Podstawą do ich kwestionowania nie mogą zaś być opinie uzyskane w innej sprawie, zwłaszcza że ich trafność może nasuwać uzasadnione

wątpliwości w kontekście funkcjonowania oskarżonego. Wskazać należy, że był uprzednio karany za przestępstwa z użyciem przemocy, popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, odbył w całości karę 7 lat pozbawienia wolności i nie stwierdzano ówczesnie zastrzeżeń co do jego stanu psychicznego. Również czyn, którego dotyczy postępowanie Sygn. akt II K 180/14 nie został popełniony w okolicznościach wyraźnie wskazujących na podłoże chorobowe (oskarżony pobił sąsiada, który zwracał mu wcześniej uwagę na jego naganne zachowanie w mieszkaniu, hałasy i libacje alkoholowe). Po umieszczeniu go w szpitalu psychiatrycznym tytułem środka zabezpieczającego nie notowano u niego objawów chorobowych (aż do czasu jednorazowego badania w 2019 r.) i nie obserwuje się ich aktualnie, co nie wskazuje, jak skonstatowali biegli powołani w sprawie, aby faktycznie cierpiał na chorobę psychiczną w postaci zaburzeń urojeniowych, która jest ciężką, przewlekłą chorobą psychiczną, której objawy musiałyby się ujawniać. Nie budzi zaś wątpliwości, że wykazuje nasilone cechy osobowości nieprawidłowej

	(dysocjalnej), które jednak nie znoszą, ani nie ograniczają jego poczytalności.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia M. T.	Nie uwzględniono ich w części wskazującej na to, że zajście miało charakter bójki, gdyż stoi to w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonych, osób im towarzyszących, jak również osób postronnych, z których wynika, że pokrzywdzeni zostali zaatakowani bez powodu przez oskarżonego i M. T.. Wyjaśnienia M. T. potwierdzają natomiast jednoznacznie, że również M. W. brał udział w zdarzeniu, czego w najmniejszym stopniu nie sposób kwestionować.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	II	M. W. (1)

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>czyn zarzucony oskarżonemu znajduje pełne odzwierciedlenie w przyjętej kwalifikacji prawnej. Oskarżony, wraz z M. T. wzięli udział w pobiciu G. W., przewracając na ziemię kopiąc ze znaczną siłą i uderzając pięściami po głowie. Spowodowali poważne obrażenia ciała wskazane w opinii biegłego, wyczerpujące kwalifikację z art. 157 § 1 k.k. jak również narazili go na niebezpieczeństwo pozbawienia życia lub zaistnienia skutków z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. Czyn ten został popełniony w warunkach określonych w art. 57 a § 1 k.k., tj miał charakter chuligański. Sprawcy działali publicznie, bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	M. W. (1)

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>czyn zarzucony oskarżonemu zasadniczo znajdował odzwierciedlenie w przyjętej w a/o kwalifikacji prawnej. Oskarżony, uderzając ze znaczną siłą w głowę pokrzywdzonego R. P. z zamiarem bezpośrednim usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu wymienionego. Równocześnie spowodował obrażenia ciała wskazane w opinii biegłego, wyczerpując kwalifikację z art. 157 § 1 k.k. Wskazać jedynie należy, że wprawdzie czyn ten miał faktycznie charakter chuligański, gdyż sprawca działał publicznie, bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, to jednak stanowi on zbrodnię a tym samym nie jest możliwe zakwalifikowanie go z art. 57 a § 1 k.k. - o co ostatecznie oskarżyciel publiczny zresztą nie wnosił. W przekonaniu sądu nie ma żadnych wątpliwości, że sposób działania oskarżonego M. W., jak i użyte narzędzie w postaci masywnej butelki o pojemności 0,7 l. z zawartością płynu, za pomocą której zadał ze znaczną siłą uderzenie w głowę</p>	

pokrzywdzonego świadczy o zamiarze spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego. Oskarżony uderzył celując w głowę (obszar o szczególnej podatności na krytyczne urazy) z zamachem, trzymając butelkę za szyjkę, z siłą powodującą aż rozbicie butelki. Zaskoczył pokrzywdzonego, który w żaden sposób nie osłonił się, ani nie mógł uniknąć uderzenia. Pokrzywdzony doznał poważnych obrażeń ciała w postaci min. wieloodłamowego złamania kości czaszki z wgłobieniem odłamów i krwakiem podpajęczynówkowym, wymagających leczenia operacyjnego (kraniektomii) i wstawienia implantu kości. Nie budzi wątpliwości fakt narażenia go nie tylko na bezpośrednie niebezpieczeństwo zaistnienia skutku z art. 156 § 1 pkt 2 k.k., ale również utratę życia. Każdy normalnie rozwinięty człowiek zdaje sobie sprawę z możliwości zaistnienia takich skutków. Fakt, że zbiegiem okoliczności nie zaistniały a doszło "jedynie" do powstania obrażeń ciała na czas (znacznie) przekraczający 7 dni wynikał z udzielenia specjalistycznej pomocy lekarskiej i właściwości organizmu

pokrzywdzonego, było to zupełnie niezależne od zamiaru oskarżonego.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. W. (1)	I, II, III		Wymierzając kary sąd miał na uwadze bardzo znaczny stopień społecznej szkodliwości

przypisanych oskarżonemu czynów, z których jeden stanowi zbrodnię. Oskarżony działał bez powodu, publicznie, ze znaczną brutalnością i agresją, powodując poważne i dolegliwe skutki dla zdrowia pokrzywdzonych, w szczególności R. P., chociaż również G. W. doznał poważnego uszczerbku na zdrowiu (min. złamań kości czaszki). Czynów tych dopuścił się w stanie nietrzeźwości. Stopień winy oskarżonego był wysoki, działał w bezpośrednim zamiarze spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Oskarżony był uprzednio karany sądownie, w tym za popełnienie poważnych przestępstw z użyciem przemocy i odbywał karę pozbawienia wolności. Względem oskarżonego sąd nie dopatrzył się istotnych i podlegających uwzględnieniu okoliczności łagodzących. W rezultacie wymierzył mu kary jednostkowe jak w pkt I i II wyroku, które są odpowiednie do winy i społecznej szkodliwości czynów, jak również innych okoliczności wskazanych w art. 53 § 1 i 2 k.k. Wywrą odpowiednie skutki w zakresie indywidualnego, jak i społecznego oddziaływania. Wymierzył również karę łączną jak w pkt III wyroku, kształtując ją na zasadzie częściowej

			absorpcji, mając na uwadze związek zachodzący między czynami.
M. W. (1)	IV		na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądzono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych dochodzone kwoty tytułem środka kompensacyjnego. Żądane kwoty sąd uznał za niewygórowane w zestawieniu z zakresem doznanej przez każdego z pokrzywdzonych krzywdy (25.000 zł. co do R. P. i 10.000 zł. co do G. W.) oraz kosztów leczenia, które wskazał G. W. (2.600 zł.). Wskazać trzeba zwłaszcza na długotrwałe leczenie R. P., które wprawdzie zakończyło się pomyślnie, jednakże nadal odczuwa psychiczne następstwa urazu.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. W. (1)	V		na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (art. 63 § 1 k.k.)
M. W. (1)	VI		przyznano należne wynagrodzenie na rzecz obrońcy oskarżonego z urzędu adw. D. C.

1.inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII	zwolniono oskarżonego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych z uwagi na sytuację materialną (brak dochodów, pozbawienie wolności)	
1.Podpis		